

Recensent: Franka van Poelgeest

Ditty Eimers & Piet van Os: 'Villa Begonia. Niet achter de geraniums. Waar woon jij als je oud bent?' Villa Begonia 2015. ISBN 9789462038097
(Ouderenzorg/Levensende/Mondigheid/Educatief/PO/AG) Zie ook: www.villabegonia.nl

Soort boek/ziekte/stijl:

Een verzameling van 18 korte interviews (111 blz.) met heel verschillende types mensen over hun keuzes voor (alternatieve) vormen van wonen in 'de derde levensfase'. Een vrolijk-makend boek over een actueel onderwerp. Bevat bijlage met praktische informatie over de verschillende projecten.

Over de schrijfster:

Ditty Eimers schrijft als zelfstandig journalist (<http://www.dittyeimers.nl/>) voor verschillende kranten en tijdschriften. Haar voorkeur gaat uit naar interviews en reportages met sociale thema's zoals participatie en zorg. Piet van Os is ontwerper bij een communicatie-buro (<http://walenberghvanos.nl/>) en werkt graag aan maatschappelijk relevante onderwerpen.

Korte beschrijving:

“Een paar maanden geleden kaartte Piet het onderwerp aan: hoe wil jij wonen als je oud bent? Huh? Ik? Ik ben 52, mijn jongste zoon woont nog thuis. Moet ik daar nu al over denken? Ja, vond Piet. Zeker nu de ouderenzorg op de schop gaat en bejaardentehuizen worden wegbezuinigd. "Of wil jij op je 75ste wegwijnen in je bovenhuis, tussen tweeverdieners die nooit tijd hebben voor een praatje?"”

(<http://www.trouw.nl/tr/nl/5009/Archief/article/detail/3624603/2014/03/29/Hoe-wil-ik-wonen-als-ik-oud-ben.dhtml>)

Villa Begonia is een inventarisatie van de verschillende manieren waarop mensen de 'derde helft' van hun leven vormgeven. In 18 interviews met bijpassende fotoportretten worden evenzovele woonvormen beschreven: een hofje voor alleenstaande vrouwen, een mobiele mantelzorgwoning, wonen met studenten, een 'Roze Loper' huis, een ecologisch zelfbouw-complex, een seniorencomplex, een 'gespikkeld wonen' flat, een 'knooperf', een 'Thuishuis' voor alleenstaanden, wonen met Leefstijlmonitoring, in een nomadentent, in de bruisende binnenstad, in een 'Zorg Samen' buurt, met demente partner in een woonzorgvoorziening, op een Friese Tjalk, met een woongroep op een landgoed van Natuurmonumenten, all-inclusive op de groei.

De interviews zijn beknopt maar geven zowel informatie over de woonvorm (met verwijzingen naar organisaties) als inzicht in de persoonlijke overwegingen van de betrokkenen. Dit doet recht aan de individualiteit en diversiteit van ouderen: 50-plussers hebben, net als iedereen, verschillende achtergronden en behoeften.

Wat viel op:

Uit alle verslagen komt naar voren dat ouder worden, gebreken krijgen, draaglijker lijkt te zijn als dat kan in een zelfgekozen situatie. Belangrijk hierbij is het evenwicht tussen zelfstandigheid en de aanwezigheid van een bij de persoon passend vangnet voor hulp, zorg en sociale contacten. Daarnaast is ook praktische en financiële flexibiliteit voor in de toekomst een grote wens; niemand weet van tevoren welke zorg er nodig is en wat er financieel haalbaar is. Wat betreft dat laatste is het een misverstand dat zelf kunnen kiezen perse kostbaar is. Uit dit boekje blijkt dat een zelfgekozen, passende situatie met wat creativiteit en ruimdenkendheid zeker ook haalbaar is voor ouderen met wat minder financiële armslag.

Citaten:

Pag. 5: 'Het is de moeite waard vooruit te kijken, laat Villa Begonia zien. Dat geldt voor individuen, maar ook voor zorgorganisaties en woningcoöperaties. Zij kunnen een bijdrage leveren aan meer diversiteit in het aanbod van woonvormen. Zodat er meer te kiezen valt voor komende generaties. Zo ziet de toekomst er ineens een stuk aantrekkelijker uit.'

Pag. 10/11: "Ieder heeft zo haar eigen leven. Maar als ik hulp nodig heb, hoef ik maar te kikken. Dan vliegen ze allemaal op me af."

Pag. 13: "Het mooie is, dat dit huis met ons meegroeit,[...]. We willen zo lang mogelijk alles zelf doen. Dat lukt nog heel aardig. Als het moeilijker wordt, kunnen we terugvallen op extra hulpmiddelen."

Pag. 23/24: "Als ik hier niet was gaan wonen, was ik een zielig vogeltje gebleven.[...] Hier voel ik me opgenomen in een gemeenschap."

Pag. 40: 'Contact met andere bewoners hoeft van hem niet zo. "Als er echt iets is, zijn er mensen bij wie ik kan aanbellen. Maar ik hoef niet altijd gezelschap"'

Pag. 45: 'Bij ieder kwam er hetzelfde uit: ze wilden rust en ruimte en iets terugdoen voor hun omgeving. Op een plek waar ze elkaar konden steunen als ze ouder werden.'

Pag. 63: 'Het heeft zijn voordelen dat we tegenwoordig zelf na moeten denken hoe we ouder willen worden [...]. We zijn er aan gewend geraakt dat problemen door professionals worden opgelost. Je kunt ook zelf je handen laten wapperen. Daar word je veel gelukkiger van.'

Pag. 69: 'Het is de dood in de pot als je je naar je leeftijd gaat gedragen.'

Pag. 100/101: 'Alle vrienden boden hulp aan toen ze merkten dat het huishouden hem steeds meer moeite kostte: "Ik haal je op voor de boodschappen." Geef die was maar aan mij mee.' "Reuze aardig, maat sodemieter toch op", zegt Wim. "Dat gaat vier keer goed en daarna zijn ze het zat. Ik wil mijn vrienden niet tot last zijn."

Recensies/Extra:

Landelijke vereniging gemeenschappelijk wonen van ouderen: lvgo.nl

hofjesberaad.nl

Informatiecentrum eigen bouw: iceb.nl

Stichting Solink (studenten/ouderen): solink.nl

Mantelzorgwoning: pasaan.nl , mezzo.nl

rozezorg.nl

Knooperf: innovatienetwerk.nl

thuishuis.nl

kenniscentrumwonzorg.nl